NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla specjalnych obszarów ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR	PLH200021
NAZWA OBSZARU	Ostoja w Dolinie Górnego Nurca

ZAWARTOŚĆ

- 1. IDENTYFIKACJA OBSZARU
- 2. POŁOŻENIE OBSZARU
- 3. INFORMACJE PRZYRODNICZE
- 4. OPIS OBSZARU
- 6. POWIĄZANIA OBSZARU
- 7. MAPA OBSZARU

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

Powrót

1.1. Typ	1.2. Kod obszaru
B	PLH200021

1.3. Nazwa obszaru

Ostoja w Dolinie Górnego Nurca

1.4. Data opracowania	1.5. Data aktualizacji
2008-11	2013-10

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Wawelska 52/54 Warszawa 00-922
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2011-03
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	Brak danych
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	Nie wydano rozporządzenia

2. POŁOŻENIE OBSZARU

Powrót

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna	Szerokość geograficzna
23.1487	52.612

2.2. Powierzchnia [ha]:

5524.05

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2	Nazwa regionu
PL34	Podlaskie

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

Powrót

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A|B|C|D	A|B|C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
4030			1.44		M	B	C	B	C
5130			0.28		M	D			
6120			4.75		M	B	C	B	C
6230			15.96		M	B	C	B	B
6410			1.1		M	D			
6510			357.68		M	B	C	B	B
7140			0.22		M	D			
7230			1.27		M	B	C	B	C
91T0			0.66		M	D			

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x" w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x" (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.

- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka" (np. na podstawie badań); M = „przeciętna" (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska" (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009I147IWE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92I43IEWG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A|B|C|D	A|B|C		
						Min	Maks		C|R|V|P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
B	A089	Aquila pomarina			c				P	M	D			
A	1188	Bombina bombina			p				P	M	C	C	C	C
M	1337	Castor fiber			p				P	M	C	B	C	B
B	A197	Chlidonias niger			c				P	M	D			
B	A030	Ciconia nigra			c				P	M	D			
B	A081	Circus aeruginosus			c				P	M	D			
I	4030	Colias myrmidone			p				P	M	C	C	C	C
B	A231	Coracias garrulus			c				P	M	D			
B	A239	Dendrocopos leucotos			c				P	M	D			
I	1065	Euphydryas aurinia			p				P	M	C	B	B	C
I	1042	Leucorrhinia pectoralis			p				P	M	C	B	C	C
M	1355	Lutra lutra			p				P	M	C	B	C	B
I	1060	Lycaena dispar			p				P	M	C	B	C	C
I	4038	Lycaena helle			p				P	M	C	A	C	B
B	A073	Milvus migrans			c				P	M	D			
B	A072	Pernis apivorus			c				P	M	D			
B	A006	Podiceps grisegena			c				P	M	D			
F	1146	Sabanejewia aurata			p				P	M	C	B	C	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak".
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x" (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe").
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).

- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka" (np. na podstawie badań); M = „przeciętna" (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska" (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności" musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

Powrót

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	8.49
N10	58.89
N23	0.12
N19	2.34
N06	0.49
N17	17.3
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	88

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Dolina Górnego Nurca (DGN) znajduje się w północno-wschodniej części Polski, w południowo-wschodniej części województwa podlaskiego, w powiecie bielskim (gminy Orla i Boćki) oraz hajnowskim (gmina Kleszczele). Osią Obszaru jest rzeka Nurzec - prawostronny dopływ Bugu IV rzędu.
Rzeka Nurzec należy do rzek typowo nizinnych przepływających przez tereny bagienne i podmokłe. Wypływa w podmokłej dolinie na południowy wschód od miasta Czeremcha na wysokości ok. 180 m n.p.m. Całkowita długość rzeki wynosząca 100,2 km i powierzchnia zlewni rzędu 2082,6 km2 stawiają rzekę w pierwszej grupie największych rzek Makroregionu Północno-Wschodniego i jednocześnie kwalifikują do jednej z większych zlewni dopływów Bugu.
Jeszcze w końcu lat 30. ubiegłego stulecia rozpoczęto regulację koryta Nurca, którą przerwała II wojna światowa - wcześniej tereny te były silnie zabagnione. W latach 1956 - 1965 od Bociek do źródeł rzeka została uregulowana a przylegające tereny zmeliorowane. Wykonano wówczas trzy jazy: w Kleszczelach (94,220 km biegu rzeki), w Pogrebach (90,930) i Pawlinowie (85,530). W 1988 roku wybudowano przepusty z piętrzeniem w okolicach 100. km biegu rzeki (Hukało i in. 1998). Jazy te nie mają przepławek, w związku z czym naturalna dyspersja ryb jest ograniczona. Celem tych inwestycji było nawodnienie terenów użytków zielonych przylegających do koryta rzeki powyżej budowli wodnych (Pałys 2005). Szerokość koryta wynosi średnio 4 m. W ostatnich latach, na skutek niedrożności rowów i działalności bobrów, następuje rewitalizacja doliny. W okresie wczesnowiosennym woda pochodząca z topniejącego śniegu i opadów atmosferycznych tworzy rozległe, ale krótkotrwałe rozlewiska na dużych połaciach łąk. W okresie wegetacyjnym wysoki poziom wód utrzymuje się do końca maja tylko lokalnie, uniemożliwiając koszenie oraz wypas krów, owiec i koni (Budka 2007).
Na obszarze DGN występują niewielkie kompleksy leśne Nadleśnictw Bielsk i Nurzec. Na całym badanym terenie zdecydowanie dominują łąki i pastwiska, zajmujące około 75% areału. Znakomita większość z nich jest wykaszana jedno- lub dwukrotnie w sezonie. Nierzadko po sianokosach prowadzony jest wypas. Poprzecinane są one licznymi rowami melioracyjnymi, w większości porośniętymi brzozami i krzaczastymi wierzbami. Około 15% terenu nie jest w ogóle użytkowana lub użytkowana jest nieregularnie. Miejsca takie porośnięte są głównie pokrzywą i podlegają bardzo powolnej sukcesji roślinności drzewiastej. W miejscach bardziej podmokłych

występują turzycowiska i trzcinowiska. Nie pokrywają one jednak więcej niż 3% powierzchni doliny. Większość łąk jest koszona dwa razy w roku. Pierwsze koszenie ma miejsce około 20 czerwca, drugie jest w dużej mierze uzależnione od warunków wilgotnościowych. W latach wilgotnych może odbywać się już na początku sierpnia, w latach bardziej suchych nawet w połowie września. Na granicy wyniesień mineralnych i otaczających je torfowisk, w okolicach wsi Pawlinowo, Wólka Wygonowska i Żuki, występują jedne z najbogatszych w regionie stanowiska Polemonium caeruleum i Betula humilis. Na północny wschód od wsi Mołoczki, przy jednym z rowów melioracyjnych, rośnie jeden z największych w północno-wschodniej Polsce okazów brzozy niskiej, osiągający ponad 3,5 m wysokości i tyleż samo średnicy kępy.
Miejscowości charakteryzują się zwartą, wydłużoną zabudową tzw. ulicówek. Spotykane są w nich jeszcze budynki gospodarskie kryte strzechą. Dominują gospodarstwa o powierzchni 3 - 8 ha, prowadzące wielokierunkową produkcję rolną tradycyjnymi metodami. Działki rolne w większości przypadków nie przekraczają 1 ha. Zarysowuje się jednak tendencja do ich scalania (Budka 2007).
Tereny gmin (Boćki, Orla, Kleszczele), na których leży proponowany Obszar, są głównie użytkowane rolniczo i użytki rolne stanowią od 80% (gm. Orla) do 54% (gm. Kleszczele) powierzchni gminy. Użytki leśne stanowią od 38% (gm. Kleszczele) do 12% w gminie Orla. Niezwykle niskie jest zagęszczenie ludności na tym terenie i osiąga ok. 21,5 osób na 1 km2, co nawet w porównaniu ze średnią dla województwa (ponad 59 osób na 1 km2) jest ponad dwukrotnie mniejsze (http://pl.wikipedia.org/wiki/).
Lasy Doliny Górnego Nurca zajmują około 5% powierzchni i występują w dużym rozproszeniu. Znajdują się w granicach Nadleśnictw Bielsk i Nurzec. Są to w większości drzewostany gospodarcze, głównie olsy i bory mieszane wilgotne. Zróżnicowanie wiekowe drzewostanów jest bardzo duże - najstarsze olsy mają 95 lat (PUGLN Bielsk 2000).

4.2. Jakość i znaczenie

O wartości przyrodniczej Doliny Górnego decydują przede wszystkim rozległe wielkoprzestrzenne użytki zielone, zajmujące ponad 90% powierzchni całego obiektu. Najcenniejsze fitocenozy tych ekstensywnie użytkowanych łąk (6510), lokują się w przykrawędziowej strefie doliny, zwłaszcza w jej części północnej i wschodniej. Są to siedliska zasilane głównie wodami soligenicznymi, co warunkuje względnie dobre uwilgotnienie przez większą część sezonu wegetacyjnego. Dominują tu kwietne polidominantowe łąki wilgotne, bogate florystycznie i bardzo typowo wykształcone. W partiach centralnych i przykorytowych doliny jakość łąk radykalnie spada za sprawą drenażu siedlisk, szybkiego odpływu wód i murszenia wierzchniej warstwy torfu. W składzie gatunkowym fitocenoz przewagę uzyskują wówczas Phalaris arundinacea, Deschampsia cespitosa, Filipendula ulmaria; miejscami łanowo występuje też Urtica dioica. Na sporym areale doliny zaniechano użytkowania tego typu łąk. W zachodniej części obszaru, w okolicach wsi Szeszyły i Nurzec, dolina jest głównie wypasana, a wielogatunkowe łąki nie występują. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt powszechnej obecności na niemal całym obszarze rdestu wężownika Polygonum bistorta - gatunku kluczowego dla rozwoju czerwończyka fioletka Lycaena helle (4038, II Załącznik Dyrektywy Siedliskowej) występującego na tym terenie.
Cennym uzupełnieniem krajobrazu Doliny Górnego Nurca są zbiorowiska zajmujące wyniesienia wśród gruntów hydrogenicznych, a także siedliska mineralne przy krawędzi doliny: murawy napiaskowe (6120), wrzosowiska (4030) oraz murawy bliśniczkowe (6230). Są to wprawdzie siedliska drobnopowierzchniowe, ale w ich składzie florystycznym notuje się gatunki rzadkie dla rodzimej flory.
Pozostałe typy siedlisk, wykształcone w różnym stopniu - od dobrze zachowanych torfowisk przepływowych (7230) do silnie przekształconych borów chrobotkowych (91T0) i torfowisk przejściowych (7140) - występują fragmentarycznie i nie odgrywają większej roli w krajobrazie doliny.
Na obszarze DGN obserwowane są gatunki owadów z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG: zalotka większa (Leucorhinia pectoralis), czerwończyk nieparek (Lycaena dispar), czerwończyk fioletek (Lycaena helle), przeplatka aurinia (Euphydryas aurinia) a także szlaczkoń szafraniec (Colias myrmidone) - stan populacji tych owadów na tym terenie wskazuje na ich znaczący udział w populacjach krajowych.
Na uwagę zasługuje także ichtiofauna Doliny Górnego Nurca. Stwierdzono tu występowanie kozy złotawej Sabanejewia aurata (Pugacewicz 2006). Jeszcze w latach 70-tych poprzedniego wieku odławiano tu bolenia (Aspius aspius). W dalszym odcinku Nurca (powyżej Brańska) stwierdzono występowanie bolenia, piskorza (Misgurnus fossilis), kozy (Cobitis taenia) i minoga (Eudontomyzon mariae) (Chętnicki 2008). Z rozmów z wędkarzami wynika, że i obecnie na terenie obszaru DGN spotyka się piskorza i kozę.
W obszarze DGN dotychczas pozostały stosunkowo liczne starorzecza i tereny podmokłe (często fragmenty

olsów), które stanowią doskonałe miejsca do rozrodu płazów. Mimo tego, że są tu głównie gatunki powszechnie spotykane (żaby brunatne Rana temporaria i R. arvalis, zielone R. lessonae i R. esculenta i ropucha szara, Bufo bufo, choć także rzekotka drzewna, Hyla arborea), to w lokalnych warunkach stanowią one istotny element stabilizujący istniejący układ ekologiczny. Na tym terenie występuje także kumak nizinny (Bombina bombina).
Bogata jest flora porostów obszaru DGN. Na około 600 gatunków występujących w północno-wschodniej Polsce (Cieśliński 2003a) odnotowano tu 130, a jest prawdopodobne występowanie dalszych 51 gatunków. Trzy z nich są to gatunki krytycznie zagrożone wymarciem (kategoria CR). Jeden z nich, Melanelia exasperata występuje tu na pewno, dwa dalsze, Bryoria implexa i B. subcana - prawdopodobnie. Dalszych 5 gatunków tu występujących należy do kategorii EN (wymierających) i są to: Cetraria sepicola, Cladonia botrytes, C. turgida, Pleurostica acetabulum i Ramalina fraxinea i 9 gatunków wysokiego ryzyka (VU) (Cieśliński i in. 2003). Także spośród gatunków zagrożonych na Podlasiu występuje prawdopodobnie jeden gatunek kategorii CR (Phaeophyscia ciliata), jeden EN (Melanelia exasperata) i cztery kategorii VU (Cieśliński 2003b).
Dolina Górnego Nurca uzyskała międzynarodową rangę ostoi ptaków w roku 1989 a późniejsza weryfikacja potwierdziła walory ornitologiczne tego terenu na skalę międzynarodową (Gromadzki i in. 1994). W roku 2002 straciła jednak tę rangę i pozostała jedynie jako ostoja krajowa, po czym znowu w roku 2004 odzyskała rangę ostoi europejskiej (kod PL056) (Budka 2007). W październiku tego roku stała się obszarem specjalnej ochrony ptaków (PLB200004) (Rozporządzenie 2008).
Dolina Górnego Nurca stanowi fragment naturalnego korytarza ekologicznego, który niewątpliwie służy jako droga migracji m.in. ptaków oraz ssaków z Puszczy Białowieskiej.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i|o|b]
H	J02.12		i
H	E03		o
L	E03.01		o
L	A05.01		i
L	A08		o
L	G05.01		i
L	K04		i
L	B02.04		i
L	A10.01		i
L	A02		i
L	A10		o
L	G01.03		i
L	E01.03		i
L	K03.06		i
H	J02.05		i
M	F02.03		i
M	X		b
L	G01.03		o
L	E03.01		i
L	J02.05		o
L	J01		i

L	B02.02		i
M	A08		i
L	A07		i
L	A04.03		i
L	A10		i
H	J02.03		i
L	A02		o
L	K03.06		o
H	E03		i
M	A01		i
L	A07		o
H	J02.01		i
L	H05		i
L	B02.02		o
L	B02.04		o
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i|o|b]
L	A10		o
L	A05.01		i
M	F02.03		i
M	X		b
L	A09		i
L	A10		i
M	A01		i
M	A04		i
M	A03		i

Poziom: H = wysoki, M = sredni, L = niski.
Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,
O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.
i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		0

Suma	100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

anonymus 2000 SFD obszaru Dolina Górnego Nurca (kod: pltmp581)

Bednarek R., Prusinkiewicz Z. 1990 Geografia gleb. Wydanie drugie poprawione i rozszerzone Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa

Bok G., Godula A., Dorochowicz A. (red.) 2007 Raport o stanie środowiska województwa podlaskiego w latach 2004-2007 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Biblioteka Monitoringu Środowiska,Białystok

Budka M. 2007 Awifauna lęgowa doliny górnego Nurca SGGW w Warszawie, Wydział Leśny, Praca inżynierska na kierunku Leśnictwo (maszynopis)

Chętnicki W. 2008 SFD Dolina Środkowego Nurca

Cierlik G., Makomaska-Juchiewicz M., Mróz W., Perzanowska J., Król W. 2007 Działalność człowieka, zagrożenia, oddziaływania Instytut Ochrony Przyrody PAN, Kraków

Cieśliński S. 2003 Czerwona lista porostów zagrożonych w Polsce Północno-Wschodniej. In: Zagrożenie porostów w Polsce Monogr. Bot 6 91-106

Cieśliński S. 2003. Atlas rozmieszczenia porostów (Lichenes) w Polsce północno-wschodniej. Phytocoenosis 15, Suppl. Cartogr. Geobot. 15: 1-430.

Cieśliński S., Czyżewska K., Fabiszewski J. 2003 Czerwona lista porostów zagrożonych w Polsce. W: Zagrożenie porostów w Polsce Monogr. Bot 2 13-49

Głowaciński Z. (red.). 2001. Polska czerwona księga zwierząt. Kręgowce. PWRiL, Warszawa.

Górniak A. 2000 Klimat województwa podlaskiego Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Białystok

Gromadzki M., Dyrcz A., Głowaciński Z., Wieloch M. 1994. Ostoje ptaków w Polsce. OTOP, Bibl. Monitor. Środ., Gdańsk.

Hukało K., Kryński B., Rydzewska N., Siemieniuk J. 1998 Operat wodnoprawny istniejących budowli piętrzących na rzece Nurzec górny i Doprowadzalniku Gospodarstwo Pomocnicze przy Wojewódzkim Zarządzie Melioracji i Urządzeń Wodnych, Białystok

Inspekcja Ochrony środowiska 2008 Ocena stanu czystości rzek woj. podlaskiego w 2007 roku Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok

Kasperowicz A. 2007 Prognoza oddziaływania na środowisko "Programu Ochrony Środowiska Województwa Podlaskiego na lata 2007-2010" Instytut Zrównoważonego Rozwoju Sp. z o.o. Białystok

Kędzierzawski M. (red.) 2002 Stan środowiska województwa podlaskiego w latach 2000-2002 Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Biblioteka Monitoringu Środowiska,Białystok

Kondracki J. 1998 Geografia regionalna Polski Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa

Matuszkiewicz W. Faliński J. B., Kostrowicki A. S., Matuszkiewicz J. M., Olaczek R., Wojterski T. 1995 Potencjalna roślinność naturalna Polski. Arkusz 4: Nizina Północnomazowiecka, Nizina Północnopodlaska i

Nizina Południowopodlaska Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN, Warszawa.

Michalczuk W. 2008. Dane niepublikowane. Zamojskie Towarzystwo Przyrodnicze

Pałys P. 2005 Operat wodnoprawny istniejących budowli piętrzących na rzece Nurzec Gospodarstwo Pomocnicze przy Wojewódzkim Zarządzie Melioracji i Urządzeń Wodnych, Białystok

Pugacewicz E. 1997 Zmiany liczebności ptaków drapieżnych w krajobrazie rolniczym Równiny Bielskiej w latach 1983-1996 Not. Orn 38 183-195

Pugacewicz E. 2006 SFD obszaru Dolina Górnego Nurca (kod: PLB200004)

PUGLN Bielsk 2000 Plan Urządzenia Gospodarstwa Leśnego Nadleśnictwa Bielsk na okres 01.01.1999 - 31.12.2008 r

Rozporządzenie Ministra Środowiska 2008 Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 października 2008 r. Dziennik Ustaw198. Poz. 1226

Sokołowski A. W. 1973. Rozmieszczenie roślin naczyniowych na Wysoczyźnie Drohickiej. W: B. Czeczuga (red.). Przyroda białostocczyzny i jej ochrona. Pace Białostoc. Tow. Nauk. 19: 103-133.

Szafer W. 1977 Szata Roślinna Polski Niżowej. [W:] Szafer W., Zarzycki K. (red.). Szata roślinna Polski PWN, Warszawa

Tomiałojć L., Stawarczyk T. 2003 Awifauna Polski. Rozmieszczenie, liczebność i zmiany. PTTP "proNatura", Wrocław

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

Powrót

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Białymstoku
Adres:	Polska Dojlidy Fabryczne 23 15-554 Białystok
Adres e-mail:	biuro.bialystok@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

- [ ] Tak
- [ ] Nie, ale jest w przygotowaniu
- [x] Nie

7. MAPA OBSZARU

Powrót

Nr ID INSPIRE:	PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH200021

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

[X] Tak [ ] Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)